

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/59/2016
Identifikačné číslo spisu:	7014200394
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7014200394.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Mgr. M. C., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom F., proti odporcovi: Okresný úrad Poprad, pozemkový a lesný odbor, Partizánska 87, Poprad, za účasti: Slovenský pozemkový fond, Regionálny odbor Poprad, Partizánska 31, Poprad, o preskúmanie rozhodnutí odporcu zo dňa 4. decembra 2013 č. OÚ-PP-PLO/2013/172-5-KJ a č. OÚ-PP-PLO/2013/172-4-KJ, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sp/16/2014-77 zo dňa 22. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 2Sp/16/2014-77 zo dňa 22.09.2015 podľa § 250j ods. 2 písm. d), e) zákona č. 99/1963 Z. z. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p.), zrušil rozhodnutie odporcu č. OÚ-PP-PLO/2013/172-5-KJ a č. OÚ-PP-PLO/2013/172-4-KJ zo dňa 04.12.2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 93 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ dňa 01.02.2016 odvolanie, a to aj napriek správne mu poučeniu krajského súdu o neprípustnosti odvolania.

Vyjadrenie k odvolaniu nepodala ani jedna zo strán.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený a smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, a preto ho bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b) a c) O.s.p. odmietnuť.

Podľa § 250j ods. 4 veta prvá a druhá O.s.p. súd uvedie vo výroku rozsudku ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, pričom na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku.

Z výroku rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sp/16/2014-77 zo dňa 22.09.2015, odvolací súd zistil, že krajský súd zrušil rozhodnutie odporcu podľa § 250j ods. 2 písm. d), e) O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. je opravný prostriedok prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti.

Podľa § 250s veta druhá O.s.p. je proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b).

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Skutočnosť, že súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie odporcu podľa § 250j ods. 2 písm. d), e) O.s.p., má za následok, že odvolanie proti takémuto rozhodnutiu súdu podľa § 250s O.s.p. nie je prípustné - ani do merita veci, ani voči trovám konania. Napadnutý rozsudok krajského súdu obsahuje správne poučenie o neprípustnosti odvolania.

Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. II. ÚS 181/2011-35 zo dňa 14. septembra 2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú O.s.p. uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku akýkoľvek opravný prostriedok prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Navyše v posudzovanom prípade išlo aj o otázku subjektívnej legitímácie na podanie odvolania.

Podľa § 201 O. s. p., s nadpisom „Podanie odvolania“, môže účastník napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. To však neznamená, že každý účastník konania je oprávnený na podanie odvolania; odporovalo by to totiž funkcii a povahe odvolania ako riadneho opravného prostriedku, ktorý dáva zákon účastníkovi konania na to, aby sa mohol domôcť nápravy, ak mu bola rozsudkom súdu prvého stupňa spôsobená ujma na jeho právach.

Či k takejto ujme naozaj došlo sa neposudzuje abstraktne, ale konkrétne - vo vzťahu k návrhu vo veci samej, ktorý účastník predložil v konaní pred súdom prvého stupňa. Tento návrh bol základom rozhodnutia súdu prvého stupňa a iba z neho možno vychádzať pri posudzovaní, či je odvolateľ oprávnený domáhať sa nápravy a nie zo subjektívneho presvedčenie účastníka konania o dôsledkoch, vyplývajúcich pre neho z rozhodnutia súdu prvého stupňa. Ak teda súd prvého stupňa odvolateľovmu návrhu vyhovel v plnom rozsahu, nemôže sa tento cítiť rozhodnutím súdu poškodený a nie je preto ani oprávnený sa proti nemu odvolať.

Rovnako to bolo aj v posudzovanom prípade - odvolateľ, ako navrhovateľ v konaní pred prvostupňovým súdom, navrhoval v podanom opravnom prostriedku, aby krajský súd rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd rozsudkom zo dňa 22.09.2015 preskúmané rozhodnutie odporcu zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d) a e) O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie ako podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený a ako neprípustné odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b) a c) v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. Nemohol sa zaoberať dôvodmi odvolania ani obsahom napadnutého rozsudku,

pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritórnemu (procesnému) rozhodnutiu. Preto odvolanie nebolo možné vecne prejednať a o ňom rozhodnúť.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.